

9. Streszczenie

Cel

Przedmiotem pracy jest ocena ekspresji wybranych endogennych markerów hipoksji, podjednostki α białka HIF-1 i VEGF, za pomocą badań immunohistochemicznych w materiale histopatologicznym z blozków parafinowych pochodzącym od pacjentów, którzy byli diagnozowani i leczeni z powodu raka gruczołu krokowego. W kontekście poziomów ekspresji powyższych białek ocenie zostały poddane: całkowity czas przeżycia, zaawansowanie kliniczne raka gruczołu krokowego (w oparciu o klasyfikację TNM z 2018r.), wyjściowe PSA oraz stopień złośliwości histologicznej.

Material i metody

W tkankach raka gruczołu krokowego pobranych od 83 pacjentów wykonano odczyny immunohistochemiczne na obecność badanych markerów hipoksji : HIF-1 α i VEGF. Do badania wyselekcjonowano grupę pacjentów w różnych stadiach zaawansowania nowotworu leczonych za pomocą prostatektomii lub radioterapii. Analiza poziomu ekspresji HIF-1 α oraz VEGF, w tkance raka gruczołu krokowego została przeprowadzona przy zastosowaniu półilościowej metody oceny barwień immunohistochemicznych. Analiza statystyczna przeprowadzona została przy użyciu programu Statistica.

Wyniki

Wykazano dodatnią korelację między ekspresją HIF-1 α a głównymi czynnikami kliniczno-patologicznymi raka gruczołu krokowego. Analiza przeżycia 10-letniego wykazała istotne zależności związane z poziomem ekspresji VEGF.

Wnioski

Dodatnia ekspresja HIF-1- α może być związana z bardziej agresywnym fenotypem raka gruczołu krokowego oraz zaawansowaniem guza i potencjalnie zwiększonym ryzykiem występowania przerzutów. Wnioski z niniejszego badania uzupełniają dotychczasowe ustalenia i mogą posłużyć do lepszego zrozumienia złożonych związków między ekspresją HIF-1- α , ekspresją VEGF a przeżyciem pacjentów z rakiem gruczołu krokowego. Dodatkowe badania mogą być konieczne w celu dalszego zbadania tych związków i potwierdzenia ich klinicznej istotności.